

OBSAH

ÚVOD	3
KAPITOLA I – Vznik a vývoj internetu	4
1.1 Historie vzniku internetu.....	4
1.2 ARPANET.....	7
1.3 World wide web	
1.3.1 World wide web.....	8
1.3.2 Tim Berners-Lee.....	9
KAPITOLA II – Internet u nás	10
2.1 CESNET	
2.1.1 CESNET.....	10
2.1.2 Struktura CESNETu.....	10
2.1.3 Topologické změny CESNETu.....	10
2.2 Komerční služby internetu.....	12
KAPITOLA III – Přílohy	13
3.1 Internetové nakupování.....	15
3.2 Komunikace pomocí internetu.....	16
ZÁVĚR	18
ZDROJE	19
RESUMÉ	20

ÚVOD

Již od vzniku prvních počítačů vědci i ostatní uživatelé řešili poměrně složitý problém.

Jak přenášet data z jednoho počítače na druhý.

Začali vznikat primitivní sítě založené na jednom centrálním uzlu (počítači), na který by se připojovaly ostatní počítače. Tento systém byl poměrně dobrý, ale kdyby se poškodil onen centrální uzel, celá síť by byla mimo provoz. Za dob studené války, kdy hrozilo nebezpečí útoku ze strany nepřítele, bylo velice reálné, že by nepřítel zaútočil na centrální uzel se záměrem ochromit vojenskou i komunikační síť. Proto byl vymyšlen systém sítě bez centrálního uzlu. Tento systém by dokázala bez problému fungovat i při zničení části sítě. Později se z této sítě vyvinul internet.

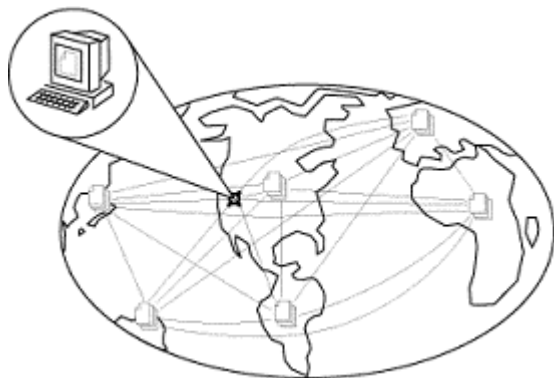
1.1 HISTORIE VZNIKU INTERNETU

Historie internetu sahá zhruba třicet pět let do minulosti. Byla to doba studené války mezi Západem (USA) a Východem (SSSR) a tedy i doba různých tajných vojenských projektů. Na straně Američanů se podobnými projekty zabývala společnost RAND Corporation, která dostává v šedesátých letech za úkol vyřešit problém, jak by si mohli jednotlivé vojenské základny, města a státní úřady vyměňovat informace po případné nukleární válce. Nebylo možné použít dosavadní principy sítě založené na jednom centrálním uzlu, na který byli zapojeni ostatní uživatelé. Kdyby nepřítel zničil právě tento uzel celá síť by nefungovala. V roce 1964 zveřejnila společnost RAND Corporation na svou dobu odvážnou teorii. Navrhla síť, která neměla žádný centrální uzel – všechny uzly byli totiž rovnocenné. Cílem sítě byla navržena tak, aby od samotného začátku dokázala odolávat kolizím – pokud by zkolaboval jeden uzel, zbytek sítě by dokázal pracovat bez potíží. Koncepce byla rozplánovaná „na papíře“. Proto byla v USA vládou založena organizace *Advanced Research Projects Agency (ARPA)*, která byla pověřena speciálním výzkumem. I když první pokusná síť byla vytvořena již v roce 1968 ve Velké Británii, bylo to pouze malé spojení v rámci jedné budovy. Díky finančním prostředkům z resortu obrany, v roce 1969 společnost ARPA vybudovala experimentální síť, označovanou podle svého sponzora, jako **ARPANET**. Tato síť byla omezena především pro účely vládních a vojenských organizací. Na podzim roku 1969 byl instalován první uzel sítě a koncem téhož roku již existovali 4 uzly. Byla spolehlivá a oblíbená. Postupně se k této síti připojovaly další instituce, především university. Síť byla nekomerční záležitostí, na její vybudování přispívala americká armáda a různé vládní agentury. V roce 1971 se objevila v ARPANETu služba elektronické pošty, o rok později služba vzdáleného připojení k počítači (TELNET). V roce 1971 měl ARPANET 15 uzlů, v roce 1972 jich bylo již 37. Podnikatelé o něj ani nestáli, protože nenacházeli způsob, jak jej využít. Narozdíl od původního záměru se ARPANET stal velmi populární sítí, zejména mezi vědci a studenty, kteří kromě pracovních úkolů jej používali hlavně pro komunikaci. Během sedmdesátých let rostla síť závratným tempem.

Netrvalo dlouho a ARPANET přesáhl hranice USA. Jednalo se již o síť mezinárodní a začalo se jí říkat INTERNET (INTER-mezinárodní, NET – síť). Uvádí se, že v roce 1981 bylo k INTERNETU připojeno 1000 uživatelů.

V roce 1989 se Tim Berners-Lee vrátil ke kdysi navržené myšlence způsobu komunikace (původně pro vnitřní potřebu laboratoří CERN, kde pracoval) - hypertextové dokumenty. Texty, které obsahují odkazy na další dokumenty, které mohou být umístěny na jiném počítači, třeba na druhém konci světa. Díky jednoduchému a intuitivnímu ovládní se tento způsob komunikace rozšířil i za brány CERNu. V roce 1991 vzniká WORLD WIDE WEB, tedy standart pro přenos hypertextových a grafických informací. Tento krok byl „sudem se střelným prachem“, který doslova „odpálil“ rozšíření internetu neobyčejně explozivním způsobem. Díky WWW, tedy internetovým stránkám se internet stal přístupným nejen pro počítačové fandy a akademickou obec ale i pro uživatele, kteří s počítači nemají mnoho společného.

Právě existence www spolu s masovým rozšířením osobních počítačů přilákala na internet miliony nových uživatelů, čímž začal být internet zajímavý i pro podnikatele. Komerční provoz na internetu se datuje od roku 1992, kdy *National Science Foundation*, která do této doby spravovala páteční síť internetu, umožnila připojení i komerčním subjektům. Uvádí se, že v roce 1992 bylo k Internetu připojeno již více než jeden milion počítačů. Nastává moderní doba, která ovlivní chování lidstva? Nastává doba Internetová.

Rok 1992 zaznamenal také počátek vývoje grafického browseru Mosaic. Na vývoji se podílel Marc Andreessen a Eric Bina, první verzi uvolnily zdarma 22. dubna 1993. Na konci roku byla uvedena i verze pro systémy *Apple Macintosh* a také pro *Microsoft Windows*. Ruku v ruce s browserem Mosaic vznikla společnost Mosaic Communications, která se později spolu s prohlížečem přejmenovala na Netscape Communications. Dnes běžně používaným prohlížečem je stále **Internet Explorer (IE)** dodávaný spolu s operačním systémem Windows, ale roste počet uživatelů jiných prohlížečů jako například **Mozilla FireFox (FF)** či **Opera**.

Rokem 1993 začal Internet v USA prožívat nebývalý rozmach, k Internetu byl připojen i Bílý dům (White House, Washington, D.C). Byl vyvinut standard WWW, existuje již 50 WWW serverů. Od roku 1993 do roku 1995 se zdvojnásobil počet připojených počítačů k Internetu. V roce 1995 je celkem v USA k Internetu připojeno na dva milióny počítačů. Na celém světě je odhadováno v roce 1995 na 20 miliónů uživatelů Internetu, v roce 2000 již pak přes 300 miliónů. Institucí, která od poloviny roku 1994 dbá zejména na rozvoj služby WWW, je **WWW Consorcium (W3C)**. Konsorcium sdružuje lidi, kteří se podíleli v ústavu CERN na prvních krůčcích fenoménu jménem WWW, techniky z MIT a z francouzského institutu INRIA. Ředitelem konsorcia není nikdo jiný, než tvůrce WWW Tim Berners-Lee.

1.2 ARPANET

Arpanet byla počítačová síť spuštěná v roce 1969, která byla zárodkem toho, co dnes chápeme jako Internet. Odpojena byla v roce 1990.

Vznik ARPANETu byl financován agenturou (Arpa) ministerstva obrany USA. Původně pouze experimentální síť měla ověřit fungování systému při využití přepojování paketů, což přinášelo maximální robustnost. Síť neměla mít žádnou centrální složku, aby fungovala i v momentě, kdyby některé její části byly zničeny. Cílem bylo mimo jiné umožnit vzdálený přístup k nejvýkonnějším počítačům té doby.

Základem ARPANETu se během podzimu 1969 staly postupně počítače na čtyřech univerzitách:

- * UCLA (University of California Los Angeles)
- * SRI (Stanford Research Institute)
- * UCSB (University of California Santa Barbara)
- * University of Utah

Na rozdíl od původního záměru se ARPANET stal velmi populární sítí zejména mezi vědci a studenty, kteří ji kromě pracovních úkolů používali hlavně pro komunikaci.

V roce 1973 pronikl ARPANET do Evropy, když se připojilo Norsko a záhy i Spojené království. Tehdy se již ukazovaly nové možnosti využití v rámci elektronické poštovní komunikace, kterou o tři roky později poprvé využila i britská královna.

ARPANET potom zaniká, protože přesáhl hranice spojených států a stává se mezinárodní. Od té doby se nazývá Internet.

1.3.1 WORLD WIDE WEB

Grafické znázornění webu kolem vyhledávače Google

První web server měl na stole Tim Berners-Lee, stvořitel webu

World Wide Web (WWW, také pouze zkráceně web), ve volném překladu „celosvětová pavučina“, je označení pro aplikace internetového protokolu HTTP. Je tím myšlena soustava propojených hypertextových dokumentů.

V češtině se slovo web často používá nejen pro označení celosvětové sítě dokumentů, ale také pro označení jednotlivé soustavy dokumentů dostupných na tomtéž webovém serveru nebo na téže internetové doméně nejnižšího stupně (internetové stránce).

Dokumenty umístěné na počítačových serverech jsou adresovány pomocí URL, jehož součástí je i doména a jméno počítače. Název naprosté většiny těchto serverů začíná zkratkou www, i když je možné používat libovolné jméno vyhovující pravidlům URL.

Protokol HTTP je dnes již používán i pro přenos jiných dokumentů, než jen souborů ve tvaru HTML a výraz World Wide Web se postupně stává pro laickou veřejnost synonymem pro internetové aplikace.

1.3.2 TIM BERNERS-LEE

Sir **Timothy „Tim“ John Berners-Lee** (* 8. června 1955 Londýn) je vynálezce World Wide Webu a navrhl jazyk HTML a protokol HTTP.

Berners-Lee se narodil v Londýně ve Spojeném království Conwayovi Berners-Lee a Mary Lee Woods. Jeho rodiče, oba matematici, byli společně zaměstnáni v týmu, který postavil Manchester Mark I, jeden z prvních počítačů. Rodiče jej učili matematiku kde mohli, včetně u večeře. Prošel Queen's College a Oxford University.

V roce 1976 pracoval v *Plessey Telecommunications Limited* jako programátor; tam se seznámil se svojí první ženou Jane. V roce 1978 pracoval v *D.G. Nash Limited*, kde napsal sázeční software a operační systém.

V roce 1989 přišel Tim Berners-Lee s projektem vytvoření distribuovaného hypertextového systému a tím byl zahájen projekt WWW. Krátce nato napsal první webový prohlížeč World Wide Web. Koncem roku 1990 spustil první webový server na světě info.cern.ch.

Web vytvořil při svém působení v CERNu.

V říjnu roku 1994 založil World Wide Web Consortium (W3C), které dohlíží na další vývoj Webu, a stal se jejím ředitelem.

Navrhl jazyk HTML a protokol http.

V roce 2007 dostal od královny Alžběty II. Řád za zásluhy (*Order of Merit*).

2.1.1 CESNET

Sít' CESNET je považována za oficiální připojení na Internet. Český projekt dostal jméno FESNET (Federal Educational and Scientific NETwork), starší označení FERNET (Federal Educational and Research NETwork) bylo zamítnuto. V roce 1992 se z původního projektu FESNETu stal CESNET (Czech Educational and Scientific Network), zatímco na Slovensku se začal realizovat projekt sítě SANET (Slovak Academic Network).

Samotný CESNET realizoval původní myšlenku: zajišťovat přívod Internetu do jednotlivých akademických středisek, ale ne „rozvod“ Internetu v rámci příslušných měst. Toto bylo řešeno navazujícími projekty metropolitních sítí, které po technické stránce samozřejmě velmi úzce navazovaly na CESNET, ale z hlediska financování byly samostatnými projekty.

V listopadu 1991 se u nás do evropského internetu připojují první univerzity - *začátek historie internetu v České republice*. Nejdříve šlo pouze o komutované napojení z Prahy (konkrétně z VC ČVUT) na uzel Internetu v rakouském Linzi. Později bylo připojení po pevné lince „uměle“ rozpuřeno tak, aby jedna její polovina přenášela provoz v rámci sítě EARN, a druhá provoz Internetu. 13. února 1992 pak na ČVUT Praha dochází ke slavnostnímu aktu formálního připojení Československa k Internetu, mj. i za účasti představitelů agentury NSF.

2.1.2 Struktura sítě

Pro republikovou páteřní sít' CESNET byla zpočátku zvolena hvězdicová topologie se dvěma středy - v Praze a Brně. Ty byly propojeny pevnou linkou 64 kbps (listopad 1992), a z nich se pak rozbíhaly paprskovitě spoje do jednotlivých dalších měst: v únoru 1993 byl připojen Liberec, Olomouc, České Budějovice, Pardubice a Plzeň, v březnu Hradec Králové, a další akademická střediska. Koncem března 1993 pak již měl CESNET své uzly celkem v 11 městech v celé ČR. Pro spojení Prahy s Brnem, a pro připojení Liberce, Plzně a Ostravy, bylo využito přenosových možností sítě IMNS firmy IBM (IBM Managed Network Services).

Ostatní spoje pak byly realizovány pevnými telefonními okruhy, pronajatými od SPT Telecom. Všechny spoje začínaly na přenosové rychlosti 19,2 kbps. Pouze spoj Praha-Brno začínal na přenosové rychlosti 64kbps. Spojení o takové přenosové rychlosti bylo příliš málo a tak byl CESNET „upgradován“.

2.1.3 Topologické změny v CESNETu

V topologii CESNETu dochází k systematickým změnám - každý významnější uzel má být připojen alespoň dvěma vzájemně nezávislými přípojkami. To umožňuje efektivněji rozkládat tok dat v celém CESNETu a rovnoměrněji využívat všechny jeho části a především umožňuje zachovat potřebnou konektivitu i v případě výpadku některého spoje.

Ke změnám konektivity CESNETu dochází i směrem do zahraniční. K připojení ČR k Internetu pevným okruhem z Prahy do Linze (později přepojen do Vídně) přibyla druhá přípojka z Prahy do Amsterdamu. Druhá přípojka byla z počátku provozována rychlostí 64 kbps, ale u příležitosti konference INET'94/JENC konané v Praze, byla tato linka zrychlena na 512 kbps. Po rozdělení Československa byla třetí přípojku propojena Praha a Banská Bystrice. Komunikační infrastruktura, která tvoří základ CESNETu, je v této době vybudována.

Další vývoj lze předpokládat v oblasti zvyšování přenosových rychlostí použitých okruhů, optimalizace využití, zvyšování spolehlivosti atd. Představu o současném vytížení jednotlivých přenosových tras CESNETu pak mohou poskytnout statistiky, představující snímek provozu v rozsahu jednoho týdne (od 14. do 20. 11. 1994). Údaje poskytl provozovatel CESNETu, VC CVUT. Po roce 1999 prodělal veřejný internet v České republice další velký rozvoj: v důsledku dokončení digitalizace telefonní sítě, stanovení levnějšího tarifu pro připojování k internetu, poklesu cen osobních počítačů a především následnému nástupu volných poskytovatelů připojení.

1991

- Úspěšné pokusy ČVUT při propojení Prahy a Lince
- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR schvaluje projekt předložený akademickou obcí na připojení vysokých škol k internetu

1992

- 13. únor 1992 je oficiální datum připojení ČSFR k internetu, první připojenou vysokou školou je ČVUT
- V červnu 1992 byly uvolněny finanční prostředky na vybudování páteřní sítě spojující univerzitní města – FESNET

Po rozpadu ČSFR se FESNET rozdělil na CESNET (Czech Educational and Scientific Network) a slovenskou část SANET, doména .cs byla zrušena a nahrazena národními doménami .cz a .sk.

1994

- Vznik prvního českého komerčního poskytovatele připojení – firmy Conet, s.r.o., později přejmenované na Internet CZ, od roku 1998 KPNQwest Czechia (výhradní zástupce a provozovatel uzlu panevropské sítě EUNET v ČR, zajišťuje správu domény .cz I.stupně a správu jmenných služeb – Domain Name Services)
- Na trhu se objevují další firmy: AT&T, PVT, SkyNet, GTS, SPT Telecom/NEXTEL atd. Některé firmy začínají využívat pevných datových spojů i satelitní připojení k poskytovatelům internetu v USA.

Vzájemné propojení, a tedy i zvýšení rychlosti přístupu do konkurenčních sítí na českém trhu, bylo vyřešeno v roce 1996 založením sdružení právnických osob s názvem NIX CZ (Neutral Internet eXchange), které v současné době sdružuje 11 českých poskytovatelů internetu.

1999

- Uvedení národní vysokorychlostní sítě určené pro vědu, výzkum, vývoj a vzdělávání TEN-155 CZ do provozu. Síť nabízí nové služby: přidělování přenosových tras s definovanými vlastnostmi (Quality of Service), videokonference, superpočítačové Metacentrum, atd.

2001

- Zprovoznění CESNET2 – nová národní páteřní akademická síť pracující s přenosovou rychlostí 2,5 Gb/s., nahradí TEN-155

2.2 Komerční služby Internetu

Rozvoj služeb internetu pro širokou veřejnost začal v ČR po roce 1995. CESNET není jen potrubí, kterým „přitéká“ Internet, ale byl vybudován jako páteřní síť, která mohla poskytovat část své konektivity i jiným uživatelům. Ze získaných finančních prostředků se tak mohl realizovat další rozvoj CESNETu. Provozovatel CESNETU získal od Českého telekomunikačního úřadu povolení k poskytování neveřejných datových telekomunikačních služeb na komerční bázi a tak se stal komerčním poskytovatelem Internetu.

Internet nabízí několik standartních služeb, jejichž prostřednictvím fungují jednotlivé uživatelské aplikace. K používání jednotlivých služeb musí mít uživatel na svém počítači nainstalován program (klienta), který dokáže prostřednictvím připojení k internetu komunikovat se servery poskytující konkrétní typ služby (www prohlížeč, ftp klient, poštovní program, telnet terminál, ...). S většinou současných operačních systémů jsou standardně tyto programy dodávány.

- WWW (World Wide Web) ... Nejvíce využívaná služba internetu založená na www stránkách (hypertextových dokumentech). Poskytuje virtuální informační prostor, přístupný pomocí prohlížeče. Nespornou výhodou www stránek jsou nízké pořizovací i provozní náklady a možnost jejich pravidelných aktualizací, především v porovnání s tištěnými informacemi. Zveřejněním vlastních www stránek se nabízí možnost kompletně představit nejen sebe nebo firmu, ale i nabízet výrobky a služby široké veřejnosti. Uživatel má možnost prohlížet dokumenty, vyhledávat data a přepínat mezi jednotlivými prostředky internetu pomocí sítě World Wide Web.

- HTTP (HyperText Transfer Protocol) - služba pro přenos hypertextových stránek.
- E-mail (Electronic Mail) - e-mail usnadňuje posílání zpráv mezi počítači připojenými k Internetu
- FREE-MAIL - je specializovaná www služba, která umožňuje poštu přijímat, odesílat, třídit do jednotlivých složek, vést vlastní adresář atd.
- UseNet - Elektronické konference a diskusní skupiny.
- FTP (File Transfer Protocol) - umožňuje přenos dat mezi dvěma k internetu připojenými počítači.
- News (NetNews, NewsGroup, UseNet) - internetové diskusní skupiny jsou obdobou klasické nástěnky. Uživatel může uveřejnit svůj příspěvek a naopak si může pročítat příspěvky a odpovědi ostatních účastníků dané debaty zabývající se většinou určitým tématem. Všechny příspěvky i odpovědi jsou přístupné všem.

Kromě těchto uvedených služeb patří mezi hlavní služby internetu ještě Telnet a Gopher, které jsou však v současné době využívány běžnými uživateli v minimální míře.

- Gopher - Pomocí strukturovaného menu nám umožňuje přistupovat k souborům, přičemž informace zůstávají v místě svého vzniku. Menu je strukturováno hierarchicky – adresářová struktura - adresáře se nazývají podle témat.
- Telnet - Umožňuje připojit se ke vzdálenému počítači v síti.

Kromě uvedených základních služeb je na internetu k dispozici celá řada dalších, často mnohem známějších a rozšířenějších, ze kterých je možné uvést např. ICQ, IRC, Chat, Telefon, Napster, SSH, WAP.

- Net Meeting (Konference, video-konference) Umožňuje vzájemnou komunikaci mezi uživateli internetu. Přenos může být hlasový, video, umožňuje posílat soubory, používat společnou tabuli na kreslení a sdílet aplikace.

Internet je celosvětová počítačová síť, která dnes nemá vzhledem ke své rozsáhlosti žádného vlastníka. Oproti tomu, že za provoz internetu není nikdo konkrétně zodpovědný, funguje internet celkem bezproblémově. Internet řídí skupina dobrovolníků, zvaná Internet Society (ISOC). Internet Society ustavila podvýbor zvaný Internet Architecture Board (IAB), jehož členové vyvíjejí a určují standardy, prostředky, adresy a podobně. Jiná skupina dobrovolníků, pojmenovaná Internet Engineering Task Force (IETF), se zabývá běžnými každodenními problémy provozu internetu.

Stejně tak podivně může vypadat způsob financování internetu. Představa,

že internet je ze své podstaty zadarmo, je chybná. Udržovat v chodu počítače schopné obsloužit všechny žadatele, stojí velké peníze. A tyto peníze musí někdo zaplatit. Jednotlivé instituce musí za to, že poskytují informace na internetu, opravdu platit, jako například federální vláda Spojených států, která prostřednictvím nadace National Science Foundation provozuje síť NSFnet. Na druhé straně uživatelé platí měsíční poplatky svému poskytovateli. A na prostřední úrovni poskytovatelé služeb platí za pronájem vysokorychlostních přenosových linek.

Síť Internet nemá dnes vlastníka. Uživatelé se řadí nejen do komerční a vědeckotechnické sféry, ale jsou zde i amatéři, využívající služeb sítě ve svém volném čase. Nejpoužívanější službou je elektronická pošta a WWW. Dnešní trendy směřují k co největší snaze učinit WWW aktivní a interaktivní a co nejvíce jej přiblížit uživateli. Ve svém počátku byl web statický a jednorozměrný. Uživateli ukázal obsah stránky, o kterou si jako klient zažádal a tím veškerá akce končila. Dnes už můžeme na stránkách vidět běžící programy (applety), nebo se můžeme setkat s programy běžícími na serverech, které s námi aktivně komunikují a jimiž jsou řešeny nejrůznější formuláře, dotazníky, ankety apod. Možná, že jazyk HTML vystřídá nějaký jiný standart. Některé známky se objevují i dnes (np. XML)

Pokud bych měl říci, kam se bude ubírat budoucnost WWW, řekl bych, že podle mého názoru se bude snažit o co největší sblížení s uživatelem. Budoucnost WWW bude zřejmě směřovat k tomu, aby se stal absolutně nezávislý na platformě, aby dokázal zpracovávat a zobrazovat všechna data, bez ohledu na jejich typ a formát.

3.1 INTERNETOVÉ NAKUPOVANÍ

V dnešní době působí na našem trhu již mnoho internetových obchodů prakticky se všemi druhy zboží. E-obchody neomezují prostorová dispozice, proto je jejich nabídka v porovnání s kamennými obchody větší a variabilnější, obdobně jsou i cenově výhodnější právě e-obchody. U většiny internetových obchodů také naleznete poradnu (infolinku, diskuze), v níž jsou poskytovány další informace o zboží a zodpovídány dotazy zákazníků.

Mezi zásadní výhody nákupu zboží po internetu patří jednoznačně úspora času, kdy zákazník nemusí trávit hodiny cestou do obchodu a zpátky, ale může si zboží v klidu objednat z pohodlí svého domu (případně z práce), a to je mu firmou doručeno až domů.

Jako nevýhodu lze chápat skutečnost, že zákazník nemá možnost si zboží „osahat“, a může mít tedy pocit, že v jistém smyslu kupuje „zajíce v pytli“. Na druhou stranu téměř všechny internetové obchody poskytují u zboží ze svého sortimentu náhledové obrázky.

Další skutečností, která určitě stojí za povšimnutí, jsou ceny v internetových obchodech. Ty mohou být až o desítky procent nižší než v obchodech normálních.

Internetové obchody, které u nás v současnosti působí, lze v zásadě rozdělit do dvou skupin. V té první najdete obchody zaměřené pouze na jednu vybranou skupinu zboží (např. veškeré vybavení počítačů, outdoor vybavení aj.) a v druhé skupině se vyskytují jakési moderní internetové tržnice, v nichž lze koupit téměř cokoliv na jednom místě.

3.2 KOMUNIKACE POMOCÍ INTERNETU

Už v prvních letech, kdy fungoval internet, vznikaly aplikace pro přenos zpráv mezi uživateli. Pravý rozmach elektronické komunikace však přišel až s rozšířením internetu v devadesátých letech 20. století, kdy se internet dostal do škol, firem a domácností. Uživatelé dostali možnost posílat si mezi sebou zprávy za cenu připojení k internetu.

Oblíbenou službou se stala elektronická pošta (e-mail). Vznikla ke konci sedmdesátých let, konkrétně v roce 1969, kdy vědci americké agentury ARPA završili svůj výzkum propojením čtyř počítačů. Později se staly oblíbenějšími služby, které umožňují zobrazit seznam připojených uživatelů (instant messaging). Všechny tyto služby podstatně zrychlily a zjednodušily komunikaci. Během posledních deseti let si dokázaly získat oblibu desítek miliónů uživatelů.

DRUHY INTERNETOVÉ KOMUNIKACE

E-mail

Elektronická pošta (e-mail) patří mezi nejstarší způsoby komunikace. Jedná se o zasílání zpráv, které obsahují zpravidla text.

K odesílání a příjmu e-mailů potřebuje uživatel v první řadě tzv. "schránku," tedy prostor na serveru, kam mu budou zprávy doručovány a ke kterému by měl mít přístup jen on sám (na základě uživatelského jména a hesla).

Chat

Další formou komun. je chat. Ten probíhá zpravidla formou textu. Chatu se mohou účastnit 2, nebo více osob současně.

př. ICQ

Diskuzní fóra

Na rozdíl od chatu jsou diskuzní fóra "pomalejší." Jedná se opět o

speciálně naprogramované dynamické www stránky. Uživatelé vkládají své příspěvky do fóra prostřednictvím jednoduchého formuláře. Takto "vystavené" příspěvky pak mohou číst všichni ostatní. Diskuzní fóra nacházejí uplatnění především pro specializované diskuze, kde si uživatelé vyměňují zkušenosti na dané téma.

Další formy komunikace

Na rychlejších linkách lze využívat nejen textovou komunikaci, ale také přenos hlasu, nebo videa. K tomu je samozřejmě nezbytné speciální vybavení – tedy v případě hlasové komunikace mikrofón a reproduktory/sluchátka (ideálně ve formě náhlavní soupravy – headsetu), pro videokomunikaci pak ještě kamera (webcam).

ZÁVĚR

Přestože je Internet poměrně mladý vynález, velmi rychle se rozvíjí – oporou pro toto tvrzení může být zvyšující se počet připojených počítačů. Internet se stal nedílnou součástí života moderního člověka. Možností, jak Internet využívat, je nepřehledné množství. Internet dnes neslouží pouze k přenosu informací pomocí elektronické pošty a k vyhledávání informací, ale můžeme ho využít také k nakupování, studiu (e-learning), komunikaci s úřady, ke správě bankovního konta, k půjčování knih z knihovny atd. S rozšiřujícími se možnostmi této technologie se bohužel objevují také pokusy o její zneužití, a proto Internet přináší svým uživatelům nejen výhody a usnadnění v běžném životě, ale také rizika spojená se ztrátou či zneužitím důležitých osobních informací.

ZDROJE

Internetové zdroje

- www.cs.wikipedia.org
- www.owebu.cz
- www.internet.estranky.cz

Literární zdroje

- Internet pro školy, Pavel Navrátil, Computer Media s.r.o. 2004

Česky

Tato práce pojednává o vzniku a vývoji internetu v období studené války až po současnost. Obsahuje stručnou historii internetu, www, a dnešní využití internetu.

English

This work deals with the establishment and development of the Internet during the Cold War to the present. Contains a brief history of the Internet, web, and today's use of the Internet.